KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(93) 202 endelig udg.
Bruxelles, den 9. juni 1993

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF)

om stoffer, der nedbryder ozonlaget

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Målet med dette forslag er konsolidering af forordning (EØF) nr. 594/91 og (EØF) nr. 3952/92 og gennemførelse i Fællesskabet af de kontrolforanstaltninger, Københavnerændringen til protokollen indebærer. Forslaget supplerer endvidere den gældende EF-lovgivning, ved at indsamling af brugte ozonlagsnedbrydende stoffer i visse tilfælde gøres obligatorisk på linje med en beslutning truffet af parterne.

2. Rådets forordning (EØF) nr. 594/91 af 4. marts 1991 om stoffer, der nedbryder ozonlaget[1], ændret ved forordning (EØF) nr. 3952/92[2], indeholder bestemmelser om kvantitativ begrænsning af produktionen og forbruget af chlorfluorcarboner 11, 12, 113, 114 og 115, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan. Forordningen er baseret på Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, tilpasset og ændret i London i 1990. Medlemsstaterne og Det Europæiske Fællesskab er parter i denne protokol, som atter blev ændret i København i 1992.

3. Det Videnskabelige Panel under De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) fandt, at hullet i ozonlaget over Sydpolen i 1991 var lige så dybt og stort i udstrækning som hullerne i 1987, 1989 og 1990. For første gang nogensinde bekræftede observationer foretaget i Antarktis, at reduktionen i ozonlaget tidsmæssigt falder sammen med øget ultraviolet stråling ved jordoverfladen. Desuden nedbrydes stratosfærens ozonlag hurtigere end forventet, og en reduktion i ozonlaget kan på ny konstateres over tætbefolkede områder i Europa og Nordamerika. På 45° nordlig bredde kunne man på grundlag af målinger fra satellitspektrometret TOMS fra december til marts måned anslå en reduktion i ozonlaget på 5,5% (± 3,5%) pr. tiår i perioden 1979 til 1991. Koncentrationen af chlor i stratosfæren forventes at stige fra 3,3 ppbv (parts per billion volume) til 4,1 ppbv i år 2000. Denne stigning i chlorkoncentrationen, der skyldes emissioner fra før opdagelsen af ozonhullet over Antarktis, vil finde sted, selv om alle parterne efterlever protokollen i dens ændrede version fra 1990. For at mindske chlorkoncentrationen og de miljøskader, den medfører, var der derfor behov for strengere og mere omfattende kontrolforanstaltninger, som kunne sættes i værk hurtigt.

4. I lyset heraf besluttede protokolparterne i 1992 (i København) bl.a. at skærpe de nuværende kontrolforanstaltninger for chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan og udvide kontrollen til også at omfatte methylbromid, hydrobromfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner. Alle disse stoffer vil blive forbudt i hele verden fra den 1. januar 1996 med undtagelse af hydrochlorfluorcarboner, som behøves midlertidigt til at erstatte de af de ozonnedbrydende stoffer, der er endnu mere skadelige, og methylbromid, som endnu ikke er færdigundersøgt.

5. Ratifikationen af Københavnerændringen til protokollen og dens gennemførelse i Fællesskabet er helt i overensstemmelse med det femte handlingsprogram, som understreger nødvendigheden af yderligere at fremskynde afviklingen af ozonnedbrydende stoffer, også ud over de grænser,

---

[1] EFT nr. L 67 af 14.3.1991, s. 1.
[2] EFT nr. L 405 af 31.12.1992.

der er vedtaget på internationalt plan[3]. Med hensyn til afviklingen af chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan sker gennemførelsen i Fællesskabet af Københavnertilpasningerne ved Rådets forordning (EØF) nr. 3952/92, som afvikler chlorfluorcarboner og tetrachlormethan et år tidligere end fastsat i protokollen. Med hensyn til kontrollen med methylbromid, hydrobromfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner kræves der et nyt forordningsforslag fra Kommissionen, som også vil behandle spørgsmålet med indsamling af brugte stoffer med henblik på genanvendelse eller sikker destruktion.

6. Protokolstoffernes steady state-ozonnedbrydningspotentialer (ODP) er betydelige, selv om der er variationer mellem og inden for stofgrupperne. Udsvingene er som følger: CFC (0,6-1,0); haloner (3,0-10,0); tetrachlormethan (1,1); 1,1,1-trichlorethan (0,1); methylbromid (0,7); HBFC (0,1-14,0); HCFC (0,005-0,52).

7. Der er tvingende miljømæssige årsager til at gå videre end Københavner-ændringen og gennemføre strengere kontrolforanstaltninger i Fællesskabet for at begrænse virkningerne af den høje chlorkoncentration. Når først de nøjagtige virkninger af disse hidtil usete koncentrationer af chlor vil være kendt og forstået, vil det være for sent at lovgive for at mindske skaderne. Endvidere vil de exceptionelt høje koncentrationer af chlor fortsætte i mindst 10 år, inden der vil ske nogen betydelig nedgang. Fællesskabet må derfor se mindst 20 års usikkerhed i øjnene.

8. Den Meteorologiske Verdensorganisation (pressemeddelelse nr. 507) har offentliggjort data fra sit Global Ozone Observing System, som viste, at total ozon-værdierne i den første halvdel af marts 1993 lå 20-25% lavere end langtidsmiddelværdierne for et område, der strækker sig fra Skandinavien og Centraleuropa til Asiens Stillehavskyst. I de 14 år fra 1979 til 1993 har der mellem 45° og 65° nordlig bredde været tale om stadig nedgang i mængden af total ozon, som registreres hver vinter. For vinteren 1992-1993 var den gennemsnitlige nedgang på over 14%. Denne fortsatte og stadig stærkere udtynding af ozonlaget skyldes desværre, at vi ikke straks fra starten satte hurtigt ind med at kontrollere CFC'er og haloner. Uanset hvor streng den fremtidige kontrol med HBFC, HCFC og methylbromid bliver, vil den ikke inden udgangen af år 2000, kunne afbøde miljøvirkningerne af de hidtil største chlorkoncentrationer. Den kontrol, der indføres med dette forslag, vil dog sikre, at ozonlaget genskabes hurtigst muligt.

9. Hvis emissionerne af chlor og brom fra HCFC og methylbromid ikke reguleres straks, vil de bidrage betydeligt til ozonnedbrydelsen i de næste 20 år. Det tidsafhængige ODP for HCFC 22 over en 5-årsperiode er næsten 3,5 gange større end dets ligevægtsværdi (0,19 mod 0,055). Tilsvarende har methylbromid et højere tidsafhængigt ODP (15,3 mod 0,7) end noget andet kontrolleret stof. Ud fra disse data skønner UNEP's videnskabelige panel fra 1991, at en 10% reduktion i emissionerne af methylbromid vil resultere i en mindskelse i stratosfærens bromkoncentration svarende til 3 års fremskyndelse af CFC-afviklingsplanen. Det er værd at huske, at brom reagerer synergistisk med chlor i ødelæggelsen af ozonlaget, og at broms ozonnedbrydningseffekt stiger i takt med stigningen i chlorkoncentrationen.

---

[3] KOM(92) 23 endelig udg. Vol. II af 27.3.1992, s. 41, 42, 81 og 84.

10. Endelig bør Fællesskabet gå i spidsen, når Københavneraftalerne skal gennemføres, da lempelig kontrol med HCFC og methylbromid vil øge den tid, der kræves for at ozonlaget kan vende tilbage til sin "normale" tilstand, hvilket vil øge usikkerheden med hensyn til ozonnedbrydningens miljøvirkninger. Endvidere vil lempelig kontrol med HCFC og methylbromid gøre indhug i de betydelige fremskridt, der er gjort ved at fremskynde reduktions- og afviklingsplanerne for CFC, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan.

11. Generelt viser de sidste fem års erfaringer, både i Fællesskabet og i verden som helhed, at de ozonlagsnedbrydende stoffer afvikles hurtigere og med langt mindre økonomiske omkostninger end ventet. Mod forventning har kvaliteten af varer og tjenesteydelser kunnet fastholdes uden prisstigninger, og i mange tilfælde har det været relativt billigt og til tider endog fordelagtigt at finde alternativer til ozonlagsnedbrydende stoffer. Ændringer i lovgivningen medfører også ændringer i omkostningerne ved afviklingen. At måle omkostningerne og fordelene er imidlertid vanskeligt og behæftet med stor usikkerhed, men fordelene ved regulerende indgreb vil alligevel klart opveje omkostningerne, selv om det er vanskeligt at opgøre det i tal.

12. Da nye videnskabelige data fortsat vidner om en stadig hurtigere og mere omfattende nedbrydning af jordens ozonlag, vil fordelene ved at undgå miljøskader nødvendigvis også blive større. Samtidig er de økonomiske omkostninger ved afviklingen af de ozonnedbrydende stoffer ikke steget i forhold til de fordele, der kan nås ved hurtig regulerende indgriben, selv om omkostningerne kan stige markant, hvis der ikke gives tid nok til at bane vejen for erstatningsstoffer og ny teknologi. Endvidere vil forsinkelser i gennemførelsen af Københavnerændringen fra 1992 og de fordele, der derved går tabt, overstige de omkostningsbesparelser, som måske ville kunne vindes ved at træffe afgørelser på et mere kvantitativt eller omkostningseffektivt grundlag.

13. Det er vanskeligt nøjagtigt at angive miljøfordelene ved indførelse af strengere bestemmelser end Københavnerændringen. Det skønnes imidlertid, at en 10% nedbrydning i ozonlaget vil afstedkomme mellem 1,6 og 1,8 mio yderligere tilfælde af grå stær hos mennesker pr. år på verdensplan og 0,3 mio yderligere tilfælde af non-melanom hudkræft (UNEP, Environmental Effects Panel Report, 1991). Herudover vil UV-B strålingen have skadelige virkninger på fødevareproduktionen og fødevarernes kvalitet, på skovbruget og på de naturlige økosystemer.

14. Forbruget af HCFC i Fællesskabet vil vokse stærkt, medmindre der gennemføres et kontrolsystem for disse stoffer. I 1989 brugte den europæiske industri 1 869 ODP-vægtede tons HCFC. Tre år senere, i 1992, var forbruget steget til 3 336 ODP-vægtede tons, en stigning på 78%. Til sammenligning hermed dalede forbruget af CFC i den samme periode med 42% fra 222 566 til 129 479 ODP-vægtede tons. Kontrol hermed vil derfor indebære fordele for både samfundet og miljøet. Behovet for kontrol med HCFC var forudset i London-resolutionen om overgangsstoffer fra 1990, og fremskyndelsen af afviklingsplanerne for CFC, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan i tidligere EF-forordninger (594/91/EØF og 3952/92/EØF) blev accepteret på den betingelse, at industrien ville kunne anvende HCFC, dog med begrænsninger. Nærværende forslag drejer sig derfor hovedsageligt om at begrænse anvendelsen af HCFC, og i de tidligere forordninger er der taget hensyn til erstatningsomkostningerne eller omkostningerne for industrien ved overgangen fra CFC til HCFC.

15. Den kvantitative grænse for forbruget af HCFC er valgt med udgangspunkt i principperne i London-resolutionen, som ved Københavnerændringen formelt nu er integreret i protokollen. De går ud på, at HCFC ikke bør bruges til anvendelser, hvor der ikke tidligere brugtes kontrollerede stoffer, eller hvor der er adgang til mere miljøvenlige alternativer eller teknologier. Disse restriktioner skal følges af alle protokol-parterne. På EF-plan er den kvantitative grænse beregnet ud fra betragtninger, der har særlig relevans for Fællesskabet. Det beregnede niveau for forbruget af HCFC er således til dels udarbejdet på grundlag af forbruget af CFC i basisåret 1989. I 1989 tegnede EF-forbruget af CFC i spraydåser sig for 22% af det samlede forbrug. Dette står i stærk kontrast til forbrugsmønstret hos nogle af vore internationale partnere, f.eks. USA, som hurtigt eliminerede brugen af CFC i aerosoler. Da EF ikke har til hensigt at tillade HCFC i spraydåser (som ville medføre direkte emission i luften), og da protokollens artikel 2F, stk. 7, litra a)-c), fastsætter, at HCFC kun må bruges, hvis det er strengt nødvendigt, må grænsen for forbrug i EF sættes lavere end det loft på 3,1%, der blev vedtaget i København.

16. Ud fra oplysninger fra skumplast-, køle- og opløsningsmiddelindustrien, blev det oprindeligt anslået, at den europæiske brugerindustri ville behøve 7 352 ODP-vægtede tons HCFC. Dette svarer stort set til et loft på 2,5%, som ville blive nået i 1997. Som følge af tekniske nyskabelser kan der imidlertid nu fremstilles husholdningskøleskabe, der bruger propan/butan-kølegasser, og som isoleres med skum fremstillet af andre carbonhydrider. På denne baggrund reducerede den europæiske skumindustri sit anslåede behov for HCFC fra 4 369 til 4 001 ODP-vægtede tons. Køle- og opløsningsmiddelsektorerne anslår, at de får brug for henholdsvis 2 420 og 563 ODP-vægtede tons HCFC. Generelt er det samlede anslåede behov i de sektorer, der bruger HCFC, blevet ændret i nedadgående retning, nemlig til 6 984 ODP-vægtede tons, hvilket stort set svarer til et loft på 2,3%.

17. Omkostningerne for industrien som følge af begrænsningerne i anvendelsen af HCFC er den pris, det koster at begrænse forbruget til 2,5%, men dette kan ikke beregnes. Den kvantitative grænse vil blive nået omkring 1997, og de priser, der betales for HCFC (ud over inflationsstigningerne), vil afhænge af efterspørgselssituationen på det givne tidspunkt. Det er også i høj grad sandsynligt, at den teknologiske udvikling frem til 1997 vil mindske behovet for HCFC og således yderligere vanskeliggøre en vurdering af omkostningerne. Endvidere er den afviklingsplan, der er knyttet til den kvantitative grænse, blevet valgt som det bedste skøn over det forventede forbrug af HCFC. Der er derfor ikke taget højde for afskrivningsomkostninger, der overskrider normal afskrivning.

18. I forslagsudkastet behandles spørgsmålet med fordeling af rettigheder til at markedsføre HCFC i EF i artikel 4, stk. 8 og 10. Den foreslåede model bygger på tidligere forordninger (3952/92/EØF, 594/91/EØF og 3322/88/EØF). Nu vil denne ordning imidlertid blive anvendt på et voksende HCFC-marked og ikke på et dalende CFC-marked. Det kan forventes, at sådanne rettigheder vil påkalde sig større interesse end tidligere, men det er vanskeligt at udforme et tildelingssystem, som er mere retfærdigt end det, der allerede er gennemprøvet. Statistiske data fra 1989 og fremefter viser, at alle EF-producenter sælger CFC (perioden 1989-1992), og at markedsandelene på nuværende tidspunkt er relativt stabile. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at der i fremtiden vil indtræde visse forsyningssvigt, fordi nogle producenter

foretrækker ikke at anvende eller overføre deres forbrugsrettigheder. Kommissionen vil søge at undgå, at der opstår forsyningsknaphed, inden for rammerne af EF-lovgivningen på området.

19. Omkostningerne og fordelene ved reduceret brug af methylbromid er af en noget anden art. Da methylbromid har et uhyre højt tidsafhængigt ODP, vil fordelene ved erstatning eller emissionskontrol være større på vægtbasis end i tilfældet med HCFC. Begrænsning af emissionerne vil også betyde omkostningsbesparelser for brugerne. Der er generel stor teknisk usikkerhed med hensyn til, hvorledes brugen af methylbromid kan begrænses i de nuværende anvendelser, og en detaljeret omkostningsvurdering er derfor ikke mulig. Den foreslåede 25%'s nedskæring af produktionen og forbruget af methylbromid går længere end en fastfrysning i henhold til protokollen, men nedskæringen er alligevel beskeden set i forhold til denne usikkerhed. Der kan tages stilling til yderligere nedskæringer på et senere stadium på grundlag de resultater, UNEP-panelet finder frem til inden protokolparternes møde i 1995. Det er klart, at en del af den foreslåede nedskæring på 25% kan realiseres ved at erstatte methylbromid med alternative stoffer, såsom andre kemiske pesticider, biologiske bekæmpelsesmidler, jordbunds-insolation, dampsterilisering og ændringer i dyrkningsmetoderne, som beskrevet i UNEP Methyl Bromide Synthesis Report 1992.

20. På Københavnermødet var protokolparterne ikke i stand til at nå til enighed om strengere foranstaltninger som følge af Israels (en vigtig producent) og mindre udviklede landes modstand mod at acceptere methylbromid som et kontrolleret stof. Efter Københavnermødet har industrilandene mulighed for at træffe strengere bestemmelser, og det er vi nødt til, hvis vi skal overtale udviklingslandene til at gøre større indrømmelser på protokolparternes syvende møde i 1995. I denne forbindelse er det værd at bemærke, at USA agter at afvikle produktion og forbrug af methylbromid inden udgangen af år 2000.

21. EF må sætte ind for hurtigt at gennemføre Københavneraftalen. EF er en nøglepart i protokollen og må derfor udvise enhed og konsekvens over for sine forhandlingspartnere og tilkendegive, at det fuldt ud ønsker at opfylde sine internationale forpligtelser. Opfylder EF ikke sine forpligtelser i hele Fællesskabet, sætter det sin troværdighed på spil i fremtidige forhandlinger, også selvom disse ikke drejer sig om beskyttelse af ozonlaget. Forslaget er baseret på artikel 130S, eftersom protokollen er en miljøaftale, der har til formål at begrænse produktion og forbrug af ozonlagsnedbrydende stoffer. Artikel 113 er tilføjet som yderligere retsgrundlag, da Montreal-protokollen omfatter handelsbestemmelser.

22. Industrien er blevet hørt på formelt og uformelt plan inden forelæggelsen af dette forslag. Producenterne af ozonnedbrydende stoffer støtter fuldt ud og uden undtagelser afviklingen af disse stoffer inden for den tidligst mulige tidshorisont, medens brugervirksomhederne peger på, at der til nogle anvendelser er behov for kontrollerede stoffer også efter afviklingsfristens udløb. Deres ønsker vil blive imødekommet ved, at de kan genanvende brugte stoffer og få dispensation for vigtige anvendelser efter afviklingsperiodens udløb. De væsentlige anvendelser, som de kontrollerede stoffer vil kunne bruges til i en nærmere fastsat periode efter afviklingen,

vil blive fastsat i forbindelse med gennemførelsen af denne nye forordning; det vil ske i samråd med medlemsstaterne, via forvaltningsudvalget som omhandlet i forordningens artikel 16, og under hensyntagen til resultaterne af et samtidigt tilsvarende tiltag i UNEP's Tekniske og Økonomiske Panel.

23. Der er ingen tvivl om, at alle OECD-landene vil gennemføre Københavnerrevisionen af protokollen. Nogle af vores internationale partnere, som f.eks. Japan, vil ikke på nuværende tidspunkt gå videre end protokollens krav. Andre, bl.a. USA, er indstillet på at gå videre. I Amerika er det blevet foreslået, at HCFC med højt ODP, såsom HCFC 141b, skal afvikles på alle anvendelsesområder inden udgangen af 2003. Mindre skadelige HCFC'er, såsom HCFC 22 og 142b, vil blive forbudt i nyt udstyr fra år 2010, og alle andre HCFC'er, nemlig 123, 124 og 225, vil blive afviklet inden år 2020, med en rest på 0,5%, der skal afvikles inden 2030. USA ønsker også at afvikle produktion og forbrug af methylbromid inden år 2000. Blandt EFTA-landene har Sverige tilkendegivet, at det ønsker at forbyde brugen af HCFC i alle anvendelser inden år 2000. Nogle medlemsstater har endvidere allerede vedtaget eller er i færd med at foreslå lovgivning til mere effektiv beskyttelse af ozonlaget. Tyskland har således forbudt brugen af HCF 22 i alle anvendelser inden udgangen af år 2000 med undtagelse af lukkede kølesystemer. Danmark ønsker at afvikle alle HCFC'ere inden udgangen af 2002 og methylbromid inden udgangen af 1998. Af miljømæssige og politiske årsager og af hensyn til det indre marked må EF være med i første række i kontrollen med HCFC og methylbromid. Det foreslås derfor, at HCFC afvikles inden udgangen af 2016, og at produktion og forbrug af methylbromid nedskæres med 25% inden 1996.

24. Det Europæiske Fællesskab har ratificeret Wienerkonventionen, Montreal-protokollen og 1990-ændringen (London) til protokollen. Bestemmelserne i disse internationale aftaler er hovedsageligt blevet gennemført i Fællesskabet ved forordning (EØF) nr. 3322/88, (EØF) nr. 594/91 og (EØF) nr. 3952/92. En forordning anses derfor også denne gang for at være det mest effektive middel til at gennemføre Københavnerændringen og harmonisere den gældende EF-lovgivning.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EØF)

om stoffer, der nedbryder ozonlaget

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113 og 130S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 594/91 af 4. marts 1991om stoffer, der nedbryder ozonlaget[1], er blevet ændret ved forordning (EØF) nr. 3952/92[2]; i forbindelse med en yderligere ændring af forordningen er det af hensyn til øget klarhed ønskeligt, at denne omarbejdes;

i betragtning af Fællesskabets forpligtelser med hensyn til miljø og handel deltager samtlige medlemsstater og Fællesskabet i Wienerkonventionen om beskyttelse af ozonlaget og Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, ændret af parterne i protokollen på deres andet møde i London;

det er fastslået, at fortsatte emissioner af ozonlagsnedbrydende stoffer i det nuværende omfang forårsager betydelig skade på ozonlaget;

---

[1] EFT nr. L 67 af 14.3.1991, s. 1.
[2] EFT nr. L 405 af 31.12.1992, s. 41.

på baggrund af nylige videnskabelige resultater har parterne i Montreal-protokollen på deres fjerde møde i København, hvor Fællesskabet og dets medlemsstater spillede en ledende rolle, vedtaget anden ændring til protokollen, der indeholder yderligere foranstaltninger til beskyttelse af ozonlaget;

det er nødvendigt, at der gøres en indsats på EF-plan med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser i henhold til konventionen og den anden ændring til protokollen, navnlig kontrol i Fællesskabet med produktionen og udbuddet af methylbromid og hydrobromfluorcarboner og med udbuddet og anvendelsen af hydrochlorfluorcarboner;

på baggrund af de videnskabelige resultater bør der i visse tilfælde indføres kontrolforanstaltninger, der er strengere end foranstaltningerne i anden ændring til protokollen;

i betragtning af markedsstrukturerne for methylbromid, hydrobromfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner er det med henblik på at kontrollere forbruget af disse stoffer mere hensigtsmæssigt at kontrollere udbuddet end efterspørgslen for at sikre, at Fællesskabet opfylder sine forpligtelser i henhold til den anden ændring af protokollen; udbuddet kan kontrolleres ved at begrænse producenternes salg og anvendelse af egen produktion og ved at begrænse importens overgang til fri omsætning;

det er nødvendigt at holde opsyn med udviklingen på markedet for ozonlagsnedbrydende stoffer, navnlig for så vidt angår tilstrækkelig forsyning til væsentlige formål, samt at følge udviklingen af passende erstatningsprodukter;

der bør anspores til, at udslip af ozonlagsnedbrydende stoffer mindskes, og at brugte ozonlagsnedbrydende stoffer indsamles med henblik på genanvendelse eller sikker destruktion -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning vedrører produktion, import, eksport, udbud, brug og/eller indsamling af chlorfluorcarboner, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan, 1,1,1-trichlorethan, methylbromid, hydrobromfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner. Den vedrører ligeledes indberetning af oplysninger om disse stoffer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- "protokollen": Montreal-protokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, det være sig den oprindelige udgave fra 1987, tilpasset i 1990 og 1991, den ændrede udgave fra 1990, tilpasset i 1992, eller den ændrede udgave fra 1992

- "part": part i protokollen. For så vidt angår de rettigheder og forpligtelser, der følger af en ændring til protokollen og senere tilpasninger af denne ændring, anses stater eller regionale organisationer for økonomisk integration, for hvilke den pågældende ændring ikke er trådt i kraft, dog ikke for at være parter

- "kontrollerede stoffer": chlorfluorcarboner, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan, 1,1,1-trichlorethan, methylbromid, hydrobomfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner, enten i ren form eller i blandinger. Denne definition omfatter ikke kontrollerede stoffer, som findes i et forarbejdet produkt, medmindre dette er en beholder, der anvendes til transport eller opbevaring af det pågældende stof, og ubetydelige mængder af et kontrolleret stof, der stammer fra utilsigtet eller sammenfaldende produktion under en fremstillingsproces med råvarer, der ikke har reageret, eller som stammer fra stoffets anvendelse som processtof, der er til stede i kemiske stoffer som sporforureninger, eller som udledes i forbindelse med varefremstilling eller -håndtering

- "chlorfluorcarboner": de kontrollerede stoffer, der er anført under gruppe I i bilag I, og disses isomerer

- "andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner": de kontrollerede stoffer, der er anført under gruppe II i bilag I, og disses isomerer

- "haloner": de kontrollerede stoffer, der er anført under gruppe III i bilag I, og disses isomerer

- "tetrachlormethan": det kontrollerede stof, der er anført under gruppe IV i bilag I

- "1,1,1-trichlorethan": det kontrollerede stof, der er anført under gruppe V i bilag I

- "methylbromid": det kontrollerede stof, der er anført under gruppe VI i bilag I

- "hydrobromfluorcarboner": de kontrollerede stoffer, der er anført under gruppe VII i bilag I, og disses isomerer

- "hydrochlorfluorcarboner": de kontrollerede stoffer, der er anført under gruppe VIII i bilag I, og disses isomerer

- "producent": enhver fysisk eller juridisk person, der fremstiller kontrollerede stoffer i Fællesskabet

- "produktion": den mængde kontrollerede stoffer, der fremstilles, minus den mængde, der destrueres ved hjælp af teknologier, som parterne har godkendt, og minus den mængde, der fuldt ud anvendes som råvarer til fremstilling af andre kemiske stoffer. Mængder, der indsamles og genbruges, skal ikke betragtes som "produktion"

- "virksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, der fremstiller, genvinder med henblik på markedsføring, eller som anvender kontrollerede stoffer i Fællesskabet til industrielle eller kommercielle formål, eller som bringer sådanne importerede stoffer i fri omsætning i Fællesskabet eller eksporterer sådanne stoffer fra Fællesskabet til industrielle eller kommercielle formål

- "ozonlagsnedbrydende potentiale": det tal i sidste spalte i bilag I, der repræsenterer hvert enkelt kontrolleret stofs potentielle virkning på ozonlaget

- "beregnet niveau": en mængde, der beregnes ved at multiplicere mængden af hvert kontrolleret stof med dette stofs ozonlagsnedbrydende potentiale som specificeret i bilag I, og ved for hver gruppe kontrollerede stoffer i bilag I at sammenlægge de derved fremkomne tal

- "industriel rationalisering": overførsel enten mellem parterne eller inden for en medlemsstat af hele eller en del af det beregnede niveau for produktionen hos en producent til en anden producent med henblik på at opnå økonomisk effektivitet til afhjælpning af forventede forsyningsmangler som følge af fabrikslukninger

- "indsamling": indsamling og oplagring af kontrollerede stoffer

- "genvinding": alle processer til rensning af kontrollerede stoffer, såsom filtrering, destillation og oparbejdning.

KAPITEL II
AFVIKLINGSTIDSPLAN

Artikel 3
Kontrol med produktionen af kontrollerede stoffer

1. Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af chlorfluorcarboner i perioden 1. januar - 31. december 1993 ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for sammes produktion af chlorfluorcarboner i 1986

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af chlorfluorcarboner i perioden 1. januar - 31. december 1994 ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for sammes produktion af chlorfluorcarboner i 1986

   - at der ikke er nogen produktion af chlorfluorcarboner efter den 31. december 1994.

Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent i en medlemsstat, hvor det beregnede niveau for produktionen af chlorfluorcarboner var mindre end 15 000 t i 1986, imidlertid sikre:

- at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af chlorfluorcarboner i perioden 1. januar - 31. december 1993 ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for sammes produktion af chlorfluorcarboner i 1986

- at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af chlorfluorcarboner i perioden 1. januar - 31. december 1994 og i den følgende tolvmånedersperiode ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for sammes produktion i 1986

- at der ikke er nogen produktion af chlorfluorcarboner efter den 31. december 1995.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16, hvilke eventuelle væsentlige anvendelser af chlorfluorcarboner der kan tillades i Fællesskabet efter den 31. december 1994, samt de eventuelle mængder chlorfluorcarboner, der må fremstilles af hver enkelt producent til dette formål. En sådan produktion må kun finde sted, hvis der ikke findes egnede alternativer eller genvundne chlorfluorcarboner.

2. Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent sikre:

- at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner i perioden 1. januar - 31. december 1993 ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for sammes produktion af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner i 1989

- at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner i perioden 1. januar - 31. december 1994 ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for sammes produktion af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner i 1989

- at der ikke er nogen produktion af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner efter den 31. december 1994.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16, hvilke eventuelle væsentlige anvendelser af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner der kan tillades i Fællesskabet efter den

31. december 1994, samt de eventuelle mængder af andre fuldt halogenede chlorfluorcarboner, der må fremstilles af hver enkelt producent til dette formål. En sådan produktion må kun finde sted, hvis der ikke findes egnede alternativer eller genvundne andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner.

3. Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af haloner i perioden 1. januar - 31. december 1993 ikke overskrider det beregnede niveau for sammes produktion af haloner i 1986

   - at der ikke er nogen produktion af haloner efter den 31. december 1993.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16, hvilke eventuelle væsentlige anvendelser af haloner der kan tillades i Fællesskabet efter den 31. december 1993, samt de eventuelle mængder haloner, der må fremstilles af hver enkelt producent til dette formål. En sådan produktion må kun finde sted, hvis der ikke findes egnede alternativer eller genvundne haloner.

4. Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af tetrachlormethan i perioden 1. januar - 31. december 1993 ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for sammes produktion af tetrachlormethan i 1989

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af tetrachlormethan i perioden 1. januar - 31. december 1994 ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for sammes produktion af tetrachlormethan i 1989

   - at der ikke er nogen produktion af tetrachlormethan efter den 31. december 1994.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16, hvilke eventuelle væsentlige anvendelser af tetrachlormethan der kan tillades i Fællesskabet efter den 31. december 1994, samt de eventuelle mængder af tetrachlormethan, der må fremstilles af hver enkelt producent til dette formål. En sådan produktion må kun finde sted, hvis der ikke findes egnede alternativer eller genvundet tetrachlormethan.

5. Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af 1,1,1-trichlorethan i perioden 1. januar - 31. december 1993 ikke overskrider det beregnede niveau for sammes produktion af 1,1,1-trichlorethan i 1989

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af 1,1,1-trichlorethan i perioden 1. januar - 31. december 1994 og i den følgende tolvmånedersperiode ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for sammes produktion af 1,1,1-trichlorethan i 1989

   - at der ikke er nogen produktion af 1,1,1-trichlorethan efter den 31. december 1995.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16, hvilke eventuelle væsentlige anvendelser af 1,1,1-trichlorethan der kan tillades i Fællesskabet efter den 31. december 1995, samt de eventuelle mængder af 1,1,1-trichlorethan, der må fremstilles af hver enkelt producent til dette formål. En sådan produktion må kun finde sted, hvis der ikke findes egnede alternativer eller genvundet 1,1,1-trichlorethan.

6. Medmindre andet følger af stk. 8-11, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af methylbromid i perioden 1. januar - 31. december 1995 ikke overskrider det beregnede niveau for sammes produktion af methylbromid i 1991

   - at det beregnede niveau for vedkommendes produktion af methylbromid i perioden 1. januar - 31. december 1996 og i hver tolvmånedersperiode derefter ikke overskrider 75% af det beregnede niveau for sammes produktion af methylbromid i 1991.

7. Medmindre andet følger af stk. 9-11, skal hver producent sikre, at der ikke produceres hydrobromfluorcarboner efter den 31. december 1995.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16, hvilke eventuelle væsentlige anvendelser af hydrobromfluorcarboner der kan tillades i Fællesskabet efter den 31. december 1995, samt

de eventuelle mængder af hydrobromfluorcarboner, der må fremstilles af hver enkelt producent til dette formål. En sådan produktion må kun finde sted, hvis der ikke findes egnede alternativer eller genvundne hydrobromfluorcarboner.

8. I det omfang det er tilladt i henhold til protokollen, kan en producent af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende produktion foregår, få tilladelse til at overskride de i stk. 1-6 fastsatte beregnede niveauer for produktionen med henblik på at imødekomme grundlæggende hjemmemarkedsbehov hos parter, der er omhandlet i protokollens artikel 5, når de yderligere beregnede niveauer for produktionen i den berørte medlemsstat ikke overskrider de i protokollens artikel 2a-2e og 2h tilladte niveauer for de pågældende perioder.

   Den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat underretter på forhånd Kommissionen om en sådan tilladelse.

9. I det omfang det er tilladt i henhold til protokollen, kan en producent af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende produktion foregår, få tilladelse til at overskride de i stk. 1-8 fastsatte beregnede niveauer for produktionen med henblik på industriel rationalisering i den berørte medlemsstat, når de beregnede niveauer for produktionen i denne medlemsstat ikke overskrider summen af de beregnede produktionsniveauer for de indenlandske producenter som fastsat i stk. 1-8 for de pågældende perioder. Den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat underretter på forhånd Kommissionen om en sådan tilladelse.

10. I det omfang det er tilladt i henhold til protokollen, kan en producent få tilladelse af Kommissionen, i forståelse med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende produktion foregår, til at overskride de beregnede produktionsniveauer, der er tilladt i henhold til stk. 1-9, med henblik på industriel rationalisering mellem medlemsstaterne, når de sammenlagte beregnede niveauer for de berørte medlemsstaters produktion ikke overskrider summen af de beregnede produktionsniveauer for de indenlandske producenter som fastsat i stk. 1-9, for de pågældende perioder. Der kræves ligeledes godkendelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori det påtænkes at reducere produktionen.

11. I det omfang det er tilladt i henhold til protokollen, kan en producent få tilladelse af Kommissionen, i forståelse såvel med den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende produktion foregår, som med regeringen for den berørte tredjelandspart, til at sammenlægge de beregnede produktionsniveauer, der er tilladt i henhold til stk. 1-10, med de

for en producent i et tredjeland beregnede produktionsniveauer med henblik på industriel rationalisering med en tredjelandspart, når de sammenlagte beregnede produktionsniveauer for de to producenter ikke overskrider summen af de beregnede produktionsniveauer for EF-producenten, som tilladt for denne i henhold til stk. 1-10, og de beregnede produktionsniveauer for tredjelandsproducenten, som tilladt for denne i henhold til protokollen og det pågældende tredjelands lovgivning.

Artikel 4

Kontrol med udbuddet af kontrollerede stoffer

1. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for den mængde chlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1993, ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for den mængde chlorfluorcarboner, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1986

   - at det beregnede niveau for den mængde chlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1994, ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for den mængde chlorfluorcarboner, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1986

   - at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender chlorfluorcarboner efter den 31. december 1994.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de eventuelle mængder chlorfluorcarboner, som hver producent må markedsføre eller selv anvende til væsentlige anvendelser efter den 31. december 1994.

2. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for den mængde andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1993,

ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for den mængde andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1989

- at det beregnede niveau for den mængde fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1994, ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for den mængde andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1989

- at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner efter den 31. december 1994.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de eventuelle mængder af andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, som hver producent må markedsføre eller selv anvende til væsentlige anvendelser efter den 31. december 1994.

3. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

- at det beregnede niveau for den mængde haloner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1993, ikke overskrider det beregnede niveau for den mængde haloner, som vedkommende markedsførte eller selv anvendte i 1986

- at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender haloner efter den 31. december 1993.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de eventuelle mængder haloner, som hver producent må markedsføre eller selv anvende til væsentlige anvendelser efter den 31. december 1993.

4. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

- at det beregnede niveau for den mængde tetrachlormethan, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1993, ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for den mængde tetrachlormethan, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1989

- at det beregnede niveau for den mængde tetrachlormethan, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1994, ikke overskrider 15% af det beregnede niveau for den mængde tetrachlormethan, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1989

- at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender tetrachlormethan efter den 31. december 1994.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de eventuelle mængder tetrachlormethan, som hver producent må markedsføre eller selv anvende til væsentlige anvendelser efter den 31. december 1994.

5. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

- at det beregnede niveau for den mængde 1,1,1-trichlorethan, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1993, ikke overskrider det beregnede niveau for den mængde 1,1,1-trichlorethan, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1989

- at det beregnede niveau for den mængde 1,1,1-trichlorethan, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1994 og i den følgende tolvmånedersperiode, ikke overskrider 50% af det beregnede niveau for den mængde 1,1,1-trichlorethan, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1989

- at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender 1,1,1-trichlorethan efter den 31. december 1995.

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de eventuelle mængder af 1,1,1-trichlorethan, som hver producent må markedsføre eller selv anvende til væsentlige anvendelser efter den 31. december 1995.

6. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

- at det beregnede niveau for den mængde methylbromid, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1995, ikke overskrider det beregnede

niveau for den mængde methylbromid, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1991

- at det beregnede niveau for den mængde methylbromid, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1996 og i hver tolvmånedersperiode derefter, ikke overskrider 75% af det beregnede niveau for den mængde methylbromid, som producenten markedsførte eller selv anvendte i 1991.

7. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre, at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender hydrobromfluorcarboner efter den 31. december 1995.

   Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de eventuelle mængder hydrobromfluorcarboner, som hver producent må markedsføre eller selv anvende til væsentlige anvendelser efter den 31. december 1995.

8. Medmindre andet følger af stk. 10, skal hver producent sikre:

   - at det beregnede niveau for den mængde hydrochlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 1995 og i hver tolvmånedersperiode derefter, ikke overskrider summen af

     = 2,5% af vedkommendes beregnede niveau for den mængde chlorfluorcarboner, som vedkommende markedsførte eller selv anvendte i 1989 og

     = vedkommendes beregnede niveau for den mængde hydrochlorfluorcarboner, som vedkommende markedsførte eller selv anvendte i 1989

   - at det beregnede niveau for den mængde hydrochlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 2000 og i hver tolvmånedersperiode derefter, ikke overskrider 75% af den i første led omhandlede sum

   - at det beregnede niveau for den mængde hydrochlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 2004 og i hver tolvmånedersperiode derefter, ikke overskrider 40% af den i første led omhandlede sum

- at det beregnede niveau for den mængde hydrochlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 2008 og i hver tolvmånedersperiode derefter, ikke overskrider 20% af den i første led omhandlede sum

- at det beregnede niveau for den mængde hydrochlorfluorcarboner, som vedkommende markedsfører eller selv anvender i perioden 1. januar - 31. december 2012 og i hver tolvmånedersperiode derefter, ikke overskrider 5% af den i første led omhandlede sum

- at vedkommende ikke markedsfører eller selv anvender hydrochlorfluorcarboner efter den 31. december 2014.

Som undtagelse fra dette stykke kan en producent få tilladelse til at overskride ovennævnte niveauer efter betingelserne i stk. 10.

9. De mængder, der refereres til i stk. 1-8, er de mængder ubrugte stoffer, som producenten ud af Fællesskabets produktion markedsfører eller selv anvender i Fællesskabet, eller som vedkommende bringer i fri omsætning af stoffer importeret i Fællesskabet.

10. Enhver producent, der har ret til markedsføring eller til egen anvendelse af de i denne artikel omhandlede stoffer, kan til en hvilken som helst anden producent i Fællesskabet overdrage sin rettighed for en del af eller hele den mængde, der er fastsat i overensstemmelse med denne artikel. Den producent, der erhverver denne rettighed, underretter straks Kommissionen herom. Overdragelsen af retten til markedsføring og til egen anvendelse indebærer ikke nogen supplerende ret til fremstilling.

    Kommissionen kan efter anmodning fra en producent vedtage foranstaltninger for at imødekomme et eventuelt underskud i retten til at markedsføre eller for egen regning bruge hydrochlorfluorcarboner i et omfang som omfattet af protokollen.

Artikel 5

Kontrol med brugen af hydrochlorfluorcarboner

1. Fra den første dag i den sjette måned efter denne forordnings ikrafttræden forbydes brugen af hydrochlorfluorcarboner med undtagelse af følgende tilfælde:

- som opløsningsmiddel
- som kølemiddel
- til fremstilling af plastskum
- til laboratorieformål, herunder forskning og udvikling
- til medicinske formål.

2. Fra den 1. januar 1995 forbydes brugen af hydrochlorfluorcarboner:

   - som drivmiddel i aerosolbeholdere

   - som opløsningsmiddel til ikke-indesluttet brug, herunder åbne renseanlæg og åbne systemer til fjernelse af resterende vand; aerosoler, klæbemidler, formslippemidler, rensning af afløb

   - som kølemiddel i åbne anlæg

   - som kølemiddel i husholdningskøleudstyr, luftkonditionering til motorkøretøjer og passagertransport, i kølehuse og varelagre til offentlig og kommerciel brug samt til industriel levnedsmiddelforarbejdning og køling og nedfrysning i industrielle anlæg, hvis sådant udstyr er fremstillet efter den 31. december 1994

   - til fremstilling af blødt og halvstift ikke-isolationsskum, undtagen integralskum til sikkerhedsanvendelser

   - som steriliseringsmiddel.

3. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 16 de i stk. 1 og 2 omhandlede anvendelsesområder og kan ændre listen i stk. 2 på baggrund af den tekniske udvikling.

4. Uden at dette berører bestemmelserne i Rådets direktiv EØF/83/189[3], skal medlemsstaterne meddele Kommissionen udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe, så Kommissionen kan gennemgå dem i lyset af de gældende bestemmelser og om nødvendigt anmode de pågældende medlemsstater om at stille vedtagelsen heraf i bero.

---

[3] EFT nr. L 109 af 26.4.1983, s. 8.

KAPITEL III
HANDELSORDNING

Artikel 6
Tilladelse til import fra tredjelande

1. For overgang til fri omsætning i Fællesskabet af kontrollerede stoffer, der er undergivet kvoter som omhandlet i artikel 7, fremlægges en importtilladelse, uanset om det drejer sig om ubrugte, brugte eller genvundne stoffer. Denne tilladelse udstedes af Kommissionen, når de har konstateret, at artikel 6, 7, 8 og 12 er overholdt. Kommissionen fremsender en kopi af tilladelsen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor importen forventes at finde sted. Med henblik herpå udpeger hver medlemsstat en kompetent myndighed.

2. En ansøgning om importtilladelse skal indeholde:

   a) importørens og eksportørens navn og adresse

   b) eksportlandet

   c) beskrivelse af hvert enkelt kontrolleret stof, herunder:
      - varebeskrivelse
      - position og KN-kode
      - stoffets art (ubrugt, brugt eller genvundet)
      - mængden af stoffet i kg

   d) en angivelse af formålet med den påtænkte import (destruktion ved hjælp af teknologier, der er godkendt af parterne, genvinding, anvendelse som råvare eller anden anvendelse af det kontrollerede stof)

   e) sted og dato for den påtænkte import, hvis disse oplysninger kendes.

Artikel 7

Import af kontrollerede stoffer fra tredjelande

1. Medmindre andet følger af artikel 4, stk. 9, og medmindre stofferne er brugte, genvundne eller bestemt til destruktion ved hjælp af en teknologi, der er godkendt af parterne, eller bestemt til brug som råvarer til fremstilling af andre kemikalier, underkastes overgang til fri omsætning i Fællesskabet af kontrollerede stoffer, som er importeret fra tredjelande, kvantitative restriktioner.

2. Fællesskabet åbner de i bilag II fastsatte kvoter, der skal gælde for hver tolvmåneders periode, og fordeler dem blandt virksomhederne efter proceduren i artikel 16.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 16 ændre de i bilag II fastsatte kvoter.

Artikel 8

Import af kontrollerede stoffer fra ikke-parter

1. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af ubrugte, brugte eller genvundne chlorfluorcarboner, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan, importeret fra lande, der ikke er parter i protokollen, er forbudt.

2. Fra et år efter datoen for ikrafttrædelsen af den ændring til protokollen, der blev vedtaget af parterne i København, er overgang til fri omsætning i Fællesskabet af ubrugte, brugte eller genvundne hydrobromfluorcarboner, der er importeret fra lande, der ikke er parter i protokollen, forbudt. Kommissionen offentliggør datoen for denne ændrings ikrafttræden i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 9

Import fra ikke-parter af produkter, der indeholder kontrollerede stoffer

1. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af produkter, der indeholder chlorfluorcarboner eller haloner, og som er importeret fra lande, der ikke er parter i protokollen, er forbudt, jf. dog den i stk. 4 omhandlede beslutning.

2. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af produkter, der indeholder andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, tetrachlormethan eller 1,1,1-trichlorethan, og som er importeret fra lande, der ikke er parter i protokollen, er forbudt, jf. dog den i stk. 4 omhandlede beslutning.

3. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af produkter, der indeholder hydrobromfluorcarboner, og som er importeret fra lande, der ikke er parter i protokollen, er forbudt, jf. dog den i stk. 4 omhandlede beslutning.

4. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 16 listerne over de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede produkter på grundlag af de lister, som parterne har opstillet.

Artikel 10

Import fra ikke-parter af produkter, der er fremstillet med kontrollerede stoffer

På baggrund af den afgørelse, der træffes af parterne, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen regler for overgang til fri omsætning i Fællesskabet af produkter, som er fremstillet med kontrollerede stoffer, men som ikke indeholder disse stoffer, og som er importeret fra lande, der ikke er parter i protokollen. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 11

Eksport af kontrollerede stoffer til ikke-parter

1. Eksport fra Fællesskabet af ubrugte, brugte eller genvundne chlorfluorcarboner, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan og 1,1,1-trichlorethan til lande, der ikke er parter i protokollen, er forbudt.

2. Fra et år efter den i henhold til artikel 8, stk. 2, offentliggjorte dato i De Europæiske Fællesskabers Tidende er eksport fra Fællesskabet af ubrugte, brugte eller genvundne hydrobromfluorcarboner til lande, der ikke er parter i protokollen, forbudt.

Artikel 12

Ekstraordinær tilladelse til at handle med ikke-parter

Uanset artikel 8, artikel 9, stk. 1, 2 og 3, og artikel 11 kan Kommissionen tillade handel med lande, der ikke er parter i protokollen, med kontrollerede stoffer og med produkter, der indeholder og/eller er fremstillet med et eller flere af disse stoffer, for så vidt som det på et møde mellem parterne fastslås, at de pågældende lande til fulde overholder protokollens artikel 2, 2A-2E, 2G og 4 og har indgivet oplysninger herom som omhandlet i protokollens artikel 7. Kommissionen træffer afgørelse efter proceduren i artikel 16.

Artikel 13

Handel med territorier, der ikke er omfattet af protokollen

Handel med kontrollerede stoffer såvel som produkter, der indeholder og/eller er fremstillet med et eller flere stoffer, med et territorium, der ikke er omfattet af protokollen, er forbudt i medfør af artikel 8, artikel 9, stk. 1 og artikel 11.

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 16 afvige fra reglen i stk. 1, forudsat at myndighederne i de pågældende territorier efter Kommissionens overbevisning opfylder betingelser, som svarer til de i artikel 12 fastsatte betingelser.

KAPITEL IV
EMISSIONSKONTROL

Artikel 14

Indsamling af brugte kontrollerede stoffer

Fra den første dag i den fjerde måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden skal chlorfluorcarboner, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, tetrachlormethan, 1,1,1-trichlorethan, hydrobromfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner indeholdt i

- stationære, kommercielle og industrielle køleanlæg og luftkonditioneringsanlæg
- mobile køleanlæg og mobile luftkonditioneringsanlæg

- brandsikringssystemer
- renseudstyr, der indeholder opløsningsmidler,

i forbindelse med servicering og vedligeholdelse af udstyret såvel som forud for demontering eller bortskaffelse heraf, indsamles med henblik på destruktion ved hjælp af teknologier, som er godkendt af parterne, eller med henblik på genvinding.

Kommissionen fastsætter de i stk. 1 omhandlede anvendelsesområder efter proceduren i artikel 16.

Artikel 15

Udslip af kontrollerede stoffer

Fra den første dag i den fjerde måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden træffes alle de videst mulige foranstaltninger til at undgå udslip af chlorfluorcarboner, andre fuldt halogenerede chlorfluorcarboner, haloner, hydrobromfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner fra kommercielle og industrielle luftkonditionerings- og køleanlæg i forbindelse med fremstilling, installering, drift og servicering.

KAPITEL V

FORVALTNING, INDBERETNING AF DATA OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 16

Forvaltning

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i stk. 3.

Artikel 17

Indberetning af data

1. Hver producent, importør og/eller eksportør af kontrollerede stoffer meddeler senest den 31. marts hvert år og første gang i 1995 med genpart til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat Kommissionen tallene for virksomhedens:

   - samlede produktion

   - forøgelse af produktionen i medfør af artikel 3, stk. 8, med henblik på at dække hjemmemarkedsbehovet hos parter omhandlet i protokollens artikel 5

   - forøgelse af produktionen i medfør af artikel 3, stk. 9, 10 og 11, i kraft af godkendte industrielle rationaliseringer

   - genvundne mængder

   - mængder destrueret med teknologier, der er godkendt af parterne

   - lagre

   - overgang til fri omsætning i Fællesskabet af importerede ubrugte stoffer, angivet særskilt for lande, der er parter, og lande, der ikke er parter i protokollen

   - eksport af produktion fra Fællesskabet, angivet særskilt for lande, der er parter, og lande der ikke er parter i protokollen

- eksport af genvundne mængder fra Fællesskabet, angivet særskilt for lande, der er parter, og lande, der ikke er parter i protokollen

- produktion, som er markedsført eller anvendt af producenten selv i Fællesskabet

- genvundne mængder, som er markedsført eller anvendt af virksomheden selv i Fællesskabet

- mængder, der er anvendt som råvarer

for hvert af de kontrollerede stoffer for den foregående periode 1. januar - 31. december.

Uanset indberetningspligten skal den meddelelse, der er nævnt i dette stykke, for perioden 1. januar - 31. december 1993 foretages senest den sidste dag i den fjerde måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

2. Hver producent, importør og/eller eksportør, som i 1991 fremstillede, importerede og/eller eksporterede methylbromid, meddeler senest den sidste dag i den fjerde måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden med genpart til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat Kommissionen de i stk. 1 omhandlede data for 1991.

3. Kommissionen træffer passende foranstaltninger til, at de oplysninger, som den modtager, behandles fortroligt.

Artikel 18

Tilsyn

1. Kommissionen kan i forbindelse med gennemførelsen af de opgaver, der er pålagt den ved denne forordning, indhente alle nødvendige oplysninger fra regeringerne og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt fra virksomhederne.

2. Når Kommissionen tilsender en virksomhed en anmodning om oplysninger, skal den samtidig sende en genpart af anmodningen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed har sit hjemsted, sammen med en forklaring på, hvorfor den ønsker disse oplysninger.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager de undersøgelser, som Kommissionen anser for nødvendige i forbindelse med denne forordning.

4. Hvis Kommissionen og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor undersøgelsen skal foretages, er enige herom, bistår Kommissionens embedsmænd embedsmændene fra den nævnte myndighed med udførelsen af disses opgaver.

5. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til at beskytte fortrolige oplysninger, der er indhentet i medfør af denne artikel.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af denne forordning og om nødvendigt foranstaltninger til at håndhæve den; sanktionerne skal være virkningsfulde, afpasset efter overtrædelsernes alvor og virke afskrækkende.

Artikel 20

Forordning (EØF) nr. 594/91 ophæves.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Stoffer, der er omfattet af forordningen

Gruppe	Stof		Ozonnedbrydende potentiale[1]
Gruppe I	$CFCl_3$	(CFC- 11)	1,0
	CF_2CL_2	(CFC- 12)	1,0
	$C_2F_3Cl_3$	(CFC-113)	0,8
	$C_2F_4Cl_2$	(CFC-114)	1,0
	C_2F_5CL	(CFC-115)	0,6
Gruppe II	CF_3CL	(CFC-13)	1,0
	C_2FCl_5	(CFC-111)	1,0
	$C_2F_2Cl_4$	(CFC-112)	1,0
	C_3FCl_7	(CFC-211)	1,0
	$C_3F_2Cl_6$	(CFC-212)	1,0
	$C_3F_3Cl_5$	(CFC-213)	1,0
	$C_3F_4Cl_4$	(CFC-214)	1,0
	$C_3F_5Cl_3$	(CFC-215)	1,0
	$C_3F_6Cl_2$	(CFC-216)	1,0
	C_3F_7Cl	(CFC-217)	1,0
Gruppe III	CF_2BrCl	(halon-1211)	3,0
	CF_3Br	(halon-1301)	10,0
	$C_2F_4Br_2$	(halon-2402)	6,0
Gruppe IV	CCl_4	(tetrachlormethan)	1,1
Gruppe V	$C_2H_3Cl_3$[2]	(1,1,1-trichlorethan)	0,1
Gruppe VI	CH_3Br	(methylbromid)	0,7

[1] Tallene for ozonnedbrydende potentiale er skøn baseret på den nuværende viden; de vil regelmæssigt blive gennemgået og revideret på baggrund af de afgørelser, der træffes af parterne i protokollen.

[2] Denne formel refererer ikke til 1,1,2-trichlorethan.

Gruppe	Stof	Ozonnedbrydende potentiale
Gruppe VII	$CHFBr_2$	1,00
	CHF_2Br	0,74
	CH_2FBr	0,73
	C_2HFBr_4	0,8
	$C_2HF_2Br_3$	1,8
	$C_2HF_3Br_2$	1,6
	C_2HF_4Br	1,2
	$C_2H_2FBr_3$	1,1
	$C_2H_2F_2Br_2$	1,5
	$C_2H_2F_3Br$	1,6
	$C_2H_3FBr_2$	1,7
	$C_2H_3F_2Br$	1,1
	C_2H_4FBr	0,1
	C_3HFBr_6	1,5
	$C_3HF_2Br_5$	1,9
	$C_3HF_3Br_4$	1,8
	$C_3HF_4Br_3$	2,2
	$C_3HF_5Br_2$	2,0
	C_3HF_6Br	3,3
	$C_3H_2FBr_5$	1,9
	$C_3H_2F_2Br_4$	2,1
	$C_3H_2F_3Br_3$	5,6
	$C_3H_2F_4Br_2$	7,5
	$C_3H_2F_5Br$	14
	$C_3H_3FBr_4$	1,9
	$C_3H_3F_2Br_3$	3,1
	$C_3H_3F_3Br_2$	2,5
	$C_3H_3F_4Br$	4,4
	$C_3H_4FBr_3$	0,3
	$C_3H_4F_2Br_2$	1,0
	$C_3H_4F_3Br$	0,8
	$C_3H_5FBr_2$	0,4
	$C_3H_5F_2Br$	0,8
	C_3H_6FBr	0,7

Gruppe	Stof		Ozonnedbrydende potentiale
Gruppe VIII	$CHFCl_2$	(HCFC-21)	0,04
	CHF_2Cl	(HCFC-22)	0,055
	CH_2FCl	(HCFC-31)	0,02
	C_2HFCl_4	(HCFC-121)	0,04
	$C_2HF_2Cl_3$	(HCFC-122)	0,08
	$C_2HF_3Cl_2$	(HCFC-123)	0,06
	C_2HF_4Cl	(HCFC-124)	0,04
	$C_2H_2FCl_3$	(HCFC-131)	0,05
	$C_2H_2F_2Cl_2$	(HCFC-132)	0,05
	$C_2H_2F_3Cl$	(HCFC-133)	0,06
	$C_2H_3FCl_2$	(HCFC-141)	0,11
	$C_2H_3F_2Cl$	(HCFC-142)	0,07
	C_2H_4FCl	(HCFC-151)	0,005
	C_3HFCl_6	(HCFC-221)	0,07
	$C_3HF_2Cl_5$	(HCFC-222)	0,09
	$C_3HF_3Cl_4$	(HCFC-223)	0,08
	$C_3HF_4Cl_3$	(HCFC-224)	0,09
	$C_3HF_5Cl_2$	(HCFC-225)	0,07
	C_3HF_6Cl	(HCFC-226)	0,10
	$C_3H_2FCl_5$	(HCFC-231)	0,09
	$C_3H_2F_2Cl_4$	(HCFC-232)	0,10
	$C_3H_2F_3Cl_3$	(HCFC-233)	0,23
	$C_3H_2F_4Cl_2$	(HCFC-234)	0,28
	$C_3H_2F_5Cl$	(HCFC-235)	0,52
	$C_3H_3FCl_4$	(HCFC-241)	0,09
	$C_3H_3F_2Cl_3$	(HCFC-242)	0,13
	$C_3H_3F_3Cl_2$	(HCFC-243)	0,12
	$C_3H_3F_4Cl$	(HCFC-244)	0,14
	$C_3H_4FCl_3$	(HCFC-251)	0,01
	$C_3H_4F_2Cl_2$	(HCFC-252)	0,04
	$C_3H_4F_3Cl$	(HCFC-253)	0,03
	$C_3H_5FCl_2$	(HCFC-261)	0,02
	$C_3H_5F_2Cl$	(HCFC-262)	0,02
	C_3H_6FCl	(HCFC-271)	0,03

BILAG II

Maksimumsgrænser for import fra tredjelande
(beregnet niveau udtrykt i tons)

Stof	Gruppe I	Gruppe II	Gruppe III	Gruppe IV	Gruppe V	Gruppe VI (% af importen i 1991)[1]	Gruppe VII	Gruppe VIII
For tolv-måneders perioder fra 1. januar til 31. december								
1993	1161	14	700	1288	2378			
1994	348	4	0	386	1189			
1995	0	0		0	1189	100%		60
1996					0	75%	0	60
1997						75%		60
1998						75%		60
1999						75%		60
2000						75%		45
2001						75%		45
2002						75%		45
2003						75%		45
2004						75%		24
2005						75%		24
2006						75%		24
2007						75%		24
2008						75%		12
2009						75%		12
2010						75%		12
2011						75%		12
2012						75%		3
2013						75%		3
2014						75%		3
2015 og derefter						75%		0

[1] Disse procentsatser vil blive afløst af talværdier, så snart tallene foreligger. De vil blive offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende ved Kommissionens foranstaltning.

BILAG III

Koder og varebeskrivelse i Den Kombinerede Nomenklatur for de i bilag I og II nævnte stoffer

KN-kode	Varebeskrivelse
2903 40 10	--- Trichlorfluormethan
2903 40 20	--- Dichlordifluormethan
2903 40 30	--- Trichlortrifluorethan
2903 40 40	--- Dichlortetrafluorethan
2903 40 50	--- Chlorpentafluorethan
ex. 2903 40 61	--- Chlortrifluormethan, Pentachlorfluoroethan, Tetrachlordifluorethan, Heptachlorfluorpropan, Hexachlordifluorpropan, Pentachlortrifluorpropan, Tetrachlortetrafluorpropan, Trichlorpentafluorpropan, Dichlorhexafluorpropan eller
2903 40 70	--- Bromtrifluormethan
2903 40 80	--- Dibromtetrafluorethan
2903 40 91	--- Bromchlordifluormethan
2903 14 00	--- Tetrachlormethan
ex. 3823 90 96	--- Blandinger af varer henhørende under KN-kode 2903 40 10, 2903 40 20, 2903 40 30, 2903 40 40, 2903 40 50 og 2903 40 61
ex. 3823 90 97	--- Blandinger af varer henhørende under KN-kode 2903 40 70, 2903 40 80, 2903 40 91 ou 3823 90 96
ex. 3823 90 98	--- Blandinger af varer henhørende under KN-kode 2903 14 00 og 2903 19 10

ISSN 0254-1459

KOM(93) 202 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **14**

Katalognummer : CB-CO-93-307-DA-C

ISBN 92-77-56744-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg